

והם למעלה להשלים את הפגם שלה ולתת לה שפע אחד על שנים מאותו מקום שנקרא עולה, ונוסף באותו זמן אור ללבנה. ואיל אחד - להקריב לה אילו של יצחק, (שיר ב) שמאלו תחת לראשי, כבשים בני שנה שבעה, לחבק אותה בימין, ושבעה זכרים נקריבים עמה, תמימים שלמים בכל, ואנו מקריבים שעיר עזים אחד לחטאת. שחטאת הזו באה מצד זה של פר החטאת, שכתוב שמור, ושמור לא תעשה הוא, ואנו מקריבים שעיר חטאת שבא על לא תעשה.

במוסף שלה בראש חדש, שבא לכפרה על טמאת מקדש וקדשיו, שכתוב (יחזקאל מג) ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי, שלא יתקרב לכנסת ישראל ערל וטמא. אבל מוסף של שבת אין להקריב, משום שהרי התגלה העתיק הקדוש, ומאיר באותו רצון לכל העולמות, והכל נמצא בהארה, שהרי שבת היא בלי דין כלל, ולא שולט הנחש העקם. וכנהנים מצד החס"ד שוחטים אותו בצפון המזבח, ואפלו ישראל יכולים לעשות, פרט לזה שאין להם רשות לקרב לאותו מזבח להקריב, אבל לשחט מתר.

ובצפון הוא מקומו של אותו שעיר, שהרי שעיר יונק מצפון, ואנו מקריבים דם למזבח, ועושים ארבע מתנות על ארבע קרנות כדי להקיפו מכל הצדדים, שלא יתקרב מי שלא ראוי לקרב לקדש הקדשים. וחטאת זו שעושה ממנה היא קדש הקדשים, שלא יתעורר צד הטמאה ממנו בעולם.

ובא וראה, בעולה שתי מתנות

אתו ואינון לעילא לאשלמא פגימו דילה ולמיהב לה שפע על חד תרין מההוא אתר דאקרי עולה ואתוסף בההוא זמנא נהירו לסיהרא איל אחד לקרבא לה אילו דיצחק (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי כבשים בני שנה שבעה לחבקא לה ימינא ושבעא זכרין אתקרבין בה תמימים שלמין בכלא ואנן מקרבין שעיר עזים אחד לחטאת דהאי חטאת מהאי סטרא דפר חטאת אתי דכתיב שמור. ושמור לא תעשה איהו ואנן מקרבין שעיר חטאת דאתי על לא תעשה.

במוסף דידה בראש חדש דאתי לכפרה על טומאת מקדש וקדשיו דכתיב (יחזקאל מ"ג) ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי דלא יתקרב בכנסת ישראל ערל וטמא. אבל מוסף דשבת ליכא לקרבא בגין דהא אתגלי עתיקא קדישא ונהיר בההוא רצון לכלהו עלמין וכלא אשתכח בנהירו, דהא שבת בלא דינא כלל איהו ולא שליט חוייא עקימא וכנהני מסטרא דחס"ד נכסין יתיה בצפונא דמזבח ואפילו ישראל יכלין למעבד, פר דלית לון רשו למקרב לההוא מזבח לקרבא אבל למיכס שרי.

ובצפונא איהו אתריה דההוא שעיר דהא שעיר מצפונא יניק ואנן מקרבין דמא למדבחה ועבדין ארבע מתנות על ארבע קרנות בגין לאקפא לה מפל סטרין דלא יתקרב מאן דלא חזי לקרבא לקדש הקדשים והאי חטאת דעבדינן מגיה קדש הקדשים, איהו דלא יתער סטרא דמסאבא מגיה בעלמא.

ותא חזי בעולה שתי מתנות שהן ארבע רזא דיחודא דמתניח עולה במזבח. אבל

שְׁתֵּי אַרְבַּע, סוּד הַיְחוד שְׁמֵתִיחַד
עוֹלָה בַּמִּזְבֵּחַ. אֲבָל חֲטָאת אַרְבַּע
מִתְּנוּת, שְׂאִינָם אֶלָּא לְשֹׁמֵר
וְלַהֲקִיף אוֹתָם גְּבוּרִים שֶׁהֵם מִצַּד
הַגְּבוּרָה, לְאוֹתוֹ מִטָּה פָּסָא
קְדוּשׁ, וְלַהֲשִׁילִים אוֹתוֹ פָּגָם
שְׁעָשׂוּ בָּהּ. וּמִי שֶׁגָּרַם לְבִנֵי אָדָם
לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ חֲטָא, בָּא מִצַּד
הַשְּׁעִיר, לְכֹן חֲטָאת יְחִיד
שְׁעִירָה, וְחֲטָאת נָשִׂיא שְׁעִיר,
וְחֲטָאת כֹּהֵן מְשִׁיחַ פָּר. הַכֹּל מִצַּד
שְׂמָאל.

וְלַפְעָמִים מִקְרִיב יְחִיד כְּשֶׁבָּה
כְּנֶגֶד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְכֹל שְׂאֵר
הַמִּצְוֹת. אֶלָּא בַּעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל
צְבוּר מִקְרִיבִים פֶּר לְעוֹלָה וְשְׁעִיר
לְחֲטָאת, וְאוֹתוֹ חֲטָאת הוּא חֶסֶר
בְּלִי אֶלֶף, מְשׁוּם שֶׁהוּא חֶסֶר
גָּדוֹל, שֶׁהָרִי חֲטָאת הוּא לְשׁוֹן
שֶׁל חֶסֶר, שְׂכָתוּב (מַלְכִים א' א) וְהֵייתִי
וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים.
וְכֹל אֶחָד עֶז בֵּת שְׁנָתוֹ, מִצַּד
הַשְּׂמָאל. וְאוֹתוֹ הַפֶּר דּוֹרוֹן הוּא
לְמַעַל לְצַדִּיק, שֶׁהִפְרִידוֹ אוֹתוֹ
אֶרֶן מְאוֹתָה בְּרִית, וְשְׁעִיר
לְחֲטָאת כְּנֶגֶד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
שְׁמַנְעוּ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת. וְעַם כֹּל
זֶה, כְּשִׁיחִיד חֲטָא בְּכֹל מִצְוֹת
שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה שֵׁישׁ בָּהֶם כְּרַת,
צְרִיף לְהַקְרִיב שְׁעִירַת עֲזִים
לְכַתְּחֹלָה, אֶלָּא כְּשִׂאִין לוֹ
שִׁיקְרִיב כְּשֶׁבָּה.

וּבֹא וְרָאָה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא
רְבִיעִית לַיָּמִים, וְלִכְּן צְרִיכָה
אַרְבַּע מִתְּנוּת, וְעוֹלָה אוֹתוֹ רִיחַ
נִיחּוֹחַ מְאוֹתָם כְּבָשִׂים, וְאִזּוּ יֵשׁ
נַחַת רִיחַ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עוֹשֶׂה נְקָמוֹת, שֶׁהָרִי זֶה הִיָּה
בְּשׁוּגָג. (בַּמְדַּבֵּר כ"ח) וּבַחֲדָשׁ
הָרִאשׁוֹן - שֶׁהוּא אַרְבַּעָה עַל
עֶשֶׂר עוֹשִׂים פֶּסַח, כְּדִי שִׁיְהִיָּה
זוֹכֵר לָנוּ לְעוֹלָם אוֹתוֹ פֶּסַח
שְׁעָשׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִמְקוֹם טָמֵא, וְהִתְחַבֵּר אַרְבַּעָה עַם

חֲטָאת אַרְבַּע מִתְּנוּת דְּלָאוּ אֵינוֹן אֶלָּא לְנֹטְרָא
וְלֹאֲקָפָא אֵינוֹן גְּבוּרִין דְּאֵינוֹן מִסְטְרָא דְּגְבוּרָה
לְהֵוּא מִטָּה כְּרִסְיָא קְדִישָׁא וְלֹאֲשִׁלְמָא
הֵוּא פְּגִימוֹ דְּעַבְדוֹ בָּהּ. וּמֵאֵן דְּגָרִים לֹוֹן
לְבִנֵי נָשָׂא לְמַעַבְדַּד הֵוּא חוֹבָה מִסְטְרָא
דְּשְׁעִיר אֲתִי, בְּגִין כֹּהֵן חֲטָאת יְחִיד שְׁעִירָה
וְחֲטָאת נָשִׂיא שְׁעִיר, וְחֲטָאת כֹּהֵן מְשִׁיחַ פָּר,
כּוֹלָהוּ מִסְטְרָא דְּשְׂמָאלָא.

וְלִזְמַנֵּין קְרִיב יְחִיד כְּשֶׁבָּה לְקַבֵּל כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל וְכֹלָהוּ שְׂאֵר מִצְוֹת. אֶלָּא
בַּעֲבוּדָה זָרָה דְּצְבוּר מִקְרִיבִין פֶּר לְעוֹלָה
וְשְׁעִיר לְחֲטָאת וְהֵוּא חֲטָאת חֶסֶר אִיהוּ כֹּלָא
אֶלֶף. בְּגִין דְּאִיהוּ גְרִיעוֹת סְגִיָּאָה דְּהֵא חֲטָאת
לִישְׁנָא דְּגְרִיעָא הוּא דְּכֹתִיב (מַלְכִים א' א) וְהֵייתִי
אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים. וְכֹל חַד עֶז בֵּת שְׁנָתוֹ
מִסְטְרָא דְּשְׂמָאלָא. וְהֵוּא פֶּר דּוֹרוֹן לְעִילָא
אִיהוּ לְצַדִּיק דְּאִפְרִידוֹ הֵוּא אֶרֶן מֵהֵוּא
בְּרִית. וְשְׁעִיר לְחֲטָאת לְקַבֵּל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
דְּמַנְעוּ מִיָּנָה בְּרִכָּאָן. וְעַם כֹּל דָּא יְחִיד כַּד חָב
בְּכֹלָהוּ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה דְּאִית בְּהוּ כְּרַת.
שְׁעִירַת עֲזִים בְּעִי לְקַרְבָּא לְכַתְּחֹלָה, אֶלָּא כַּד
לִית לִיהּ דִּיקְרִיב כְּשֶׁבָּה.

וְהֵא חֲזִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל רְבִיעִית הִיא לְיוֹמֵי
וּבְגִין כֹּהֵן אַרְבַּע מִתְּנוּת בְּעִיא, וְסִלִּיק
הֵוּא רִיחַ נִיחּוֹחַ מֵאֵינוֹן אֶמְרִין. וְכַדִּין נִיחָא
לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עַבְדַּת נוֹקְמִין דְּהֵא בְּשׁוּגָג
הָוָה. (בַּמְדַּבֵּר כ"ח) וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן דְּאִיהוּ
אַרְבַּעָה עַל עֶשֶׂר עַבְדִּינָן פֶּסַח בְּגִין דִּיהוּי
דְּכִיר לָן לְעֹלָם הֵוּא פֶּסַח דְּעַבְדִּי קְדָשָׁא בְּרִיף
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, דְּקַטֵּל הֵוּא טָלָה וְאִפִּיק
שְׂכִינְתָא וְיִשְׂרָאֵל מֵאֲתָרָא מְסֻאָבָא וְאֲתַחְבֵּר
לְיִשְׂרָאֵל. שֶׁהָכָה אֵת אוֹתוֹ טָלָה, וְהוֹצִיא הַשְּׂכִינָה וְיִשְׂרָאֵל